

REGISTER B. NO. 156

श्री

पृ. २० पृ.

प्राप्त्यु.

जैनधर्म प्रसारक. स. १८६१

शिवरिणीवृत्तम्.

प्रति दत्तं विचं गितयचनमभ्यस्तमखिलं ।
 कियाकांडं चंदं रचितमवनौ सुप्रवक्तव्यं ॥
 तपस्विनं तप्तं चरणमपि चर्चि चिरतरं ।
 वनेष्विते भावस्तुपवनधत्तर्चमालम् ॥ १ ॥

मगट कर्ता.

श्री जैनधर्म प्रसारक समा.

जावनगर

अनुक्रमणिका.

१ जावनगर जैन जोडींग जोल्या संभधी डेवाला.	२६५
२ अलितांग डुमार.	२७२
३ तीर्थयात्रा.	२८३
४ जैन डोन्डरन्स डेरडर.	२८४
५ श्री विपदि शलाका पुरुष शरित. मूज प्रगट भवा	
संभधी मुभावार	२८८

अभिलाषा

"जो जो वनेपुत्रर पिन्दींग प्रेम" भां

मशुलापु रतनचंद भारद्वाजाओ छाभ्यु.

वीर संवत् २४३१

शाके १८२६

सने १८७५

वापिक भूदय ३१)

पोस्टेज याद आना.

‘‘પાનિનિ’ ૨૫૨૮’ શુદ્ધિને આશાતના કરવી નહીં.

જૈન મારાની વધવટ તથા પર્વ.

શુદ્ધ ૧ મે. પુષ, શુદ્ધ. શુદ્ધ ૬ મંગળ ઝોળા બેડી
શુદ્ધ ૧૦ મે. દા. શુદ્ધ ૧૫ પુષ ઝોળા સંપૂર્ણ
શુદ્ધ ૪ રતી સંકાશ્વરી. ચૈત્રી પુનવ, સિદ્ધાચ્ય વાત્રા.
નવું પંચાંગ સંવત્સરી સંખ્યાની નિર્ણય ન થવાથી છપાવ-
વામાં વિલાંબ કરવો પડે છે. તે બાબત ગયા અંકમાં કરેલી વિનંતી
વિષય વિદ્વાન મુનિરાજેનું તથા પ્રહરશેનું ફરીને ધ્યાન ખેંચીએ
તો તેમના તરફથી ખુલાસો આપેથી છપાવી શકાય.

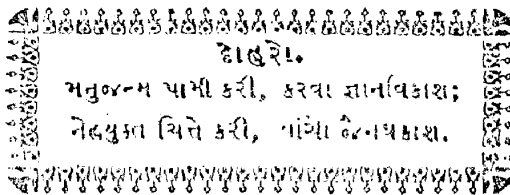
માહકેને ભેટ.

આ અંક સાથે પૂરા થયેલા વર્ષનું લવાજમ મોકલી આપ-
નાર માહકેને ભેટ આપવા માટે બુક છપાવવા માંડી છે. તેના
મામ સાથેની હકિકત આવતા અંકમાં પ્રગટ કરવામાં આવશે.
ભેટનો લાભ લેવા ઇચ્છનાર માહકેએ લવાજમ તાકીદે મોકલાવવું.

અમારી સભામાં હાજલ થયેલા નવા મેમ્બરો.

૧ બાપુરાહોજ રાય બુધસિંહજી બહાદુર.	પૈટન.
૨ ચૈત્રીલાલ વીરચંદ હીપચંદ.	લાઈફ મેમ્બર.
૩ શા. નેમચંદ હીમજી. માંગરોળ	”
૪ શા. જમનાદાસ મોરારજી	”
૫ શા. પ્રમજી રામચંદ પીતામ્બર. પ્રભાસ	”
૬ ડા.ત્રીભુવનદાસ લાહરચંદ એલ.એમ.એસ. પોરબંદર	”
૭ ડા. હેમકરજી સોલાગચંદ એલ.એમ.એસ. ધોરાજી	”
૮ ચૈત્રી કર્ણસાઈ કરાળચંદ	”
૯ શા. મોહનલાલ નાગજી મકનજી. ધોરાજી.	પહેલા વર્ગના
વાર્ષિક મેમ્બર
૧૦ શ્રી ચતુર્ભુજ તારાચંદ કરમચંદ. વેરાવળ	”
૧૧ ના. મુકરજી હરચંદ. પ્રભાસ	”
૧૨ મેઠ દુપરી બેલાલાઈ. જાગનગર	”
૧૩ રા.ર.ર. જગજીવનદાસ જુનાજી. બીજા વર્ગના વાર્ષિક મેમ્બર.	
શ્રી. એ. બી. એસ. સી. જાગનગર	

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ

પુસ્તક ૨૦ મું. શાકે ૧૮૨૬ સં. ૧૮૬૨ ફાલ્ગુન. અંક ૧૨ મા.

ભાવનગરના મહારાજ સર ભાવસિંહજી બહાદુર
કે. સી. એસ. આઈ. ના હાથથી શ્રી ભાવનગર
જૈનબોર્ડિંગ ખોલાવવાની ક્રિયા
સંબંધી હેવાલ.

(માહુ વઢી ડ જુલવારે દાદાસાહેબની વાડીમાં થયેલ
બાહુર મેળાવડો.)

ભાવનગરની જૈન કોળના આગેવાનોના કિસાહથી લાં એક જૈન બોર્ડિંગ હાકિસ હાલ તરતમાં બંધાવવામાં આવેલ છે, તે ખોલવા સંબંધી ક્રિયા લાંના નાગદાર મહારાજસાહેબના હાથથી કરાવવાને માટે એક બાહુર-મેળાવડો આવતા માસની વઢ ડ જુલવારના રોજ બપોરના ડા કલાકે કરવામાં આવ્યો હતો.

સરહ મેળાવડો કરતા માટે દાદાસાહેબની વાડીમાં મધ્ય ચોકમાં એક મોટો સનીવાળો જગો કરવામાં આવ્યો હતો. બોર્ડિંગના મકાનને અને સનીવાળાને જુદા સારી રીતે શોભાવવામાં આવેલ હતાં. બહારના ભાગમાં એક દરવાજો ઉઘો કરી આશિર્વાદમય લેખવાળા મોટું વિગેરેથી શોભાવવામાં આવેલ હતો. ચારે તરફ ધ્વજનપતાકા ને તોરણો ફરકી રહ્યાં હતાં. આવનાર મુકરમોને માન આપતા માટે મોટું મળુ હાન્દર હતું.

૨૬૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

નામદાર મહારાજસાહેબને આમંત્રણ કરવા માટે બરાબર ચાર કલાકે ચાર બુદ્ધો (શેઠ રતનજી વીરજી, ત્રીભુવનદાસ બાણજી, કુંવરજી આણંદજી, માનર મોતીચંદ ઝવેરચંદ) નું એક ડેપુટેશન નીલગળાગ ગયું હતું. તેમના આમંત્રણનો સ્વીકાર કરીને નામદાર મહારાજસાહેબ સાણચાર કલાકે મંડપમાં પધાર્યા હતા. સર્વ સગાજનોએ હાજરા થઈને માન આપ્યું હતું. મહેરબાન શિવાજસાહેબ વિગેરે રાજ્યના તમામ અધિકારીઓ, પેન્શનરો, વકીલો, આખા રીઝો અને ઘણા જૈનબંધુઓ આવેલ હોવાથી મંડપ ભરપૂર થયેલો હતો.

મહારાજસાહેબે અધ્યક્ષસ્થાન લીધા બાદ પ્રીન્સીપાલ હનવાલા જેઓ જૈન યોર્ડીંગ વ્યવસ્થાપક કમીટીના પ્રમુખ છે તેમણે નામદાર મહારાજ સાહેબનો આભાર માનીને એક ટુંકું પણ અચરકારક ભાષણ આપ્યું હતું. જેની અંદર જૈન ક્રોમના આ સ્તુત્ય પ્રવાસની પ્રશંસા, તે વર્ગના આગેવાનો પૈકી આ કાર્યમાં ઉત્સાહથી ભાગ લેનાર તરીકે શેઠ રતનજી વીરજી, ત્રીભુવનદાસ બાણજી અને કુંવરજી આણંદજીને ધન્યવાદ, મનુષ્ય માને સ્વાશ્રયી થવાની બદ્ધ, સ્વાશ્રયીના અન્ય દાખલાઓ સાથે આ યોર્ડીંગના દાખલાનું વર્તણૂક, પોતાની સર્વ ક્રોમને બનતી મદદ કરવાની લાગણી સાથે જૈન ક્રોમનો સંબંધ, યોર્ડીંગથી થતા લાભ, મહારાજસાહેબને યોર્ડીંગ આવવાની વિનંતિ, કાઠીવાસડના તમામ દેશી રાજ્યો કરતાં બાવનગરમાં રાજા પ્રમતો પરસ્પર અદ્વિતીય પ્રીતિ બારેલો સંબંધ અને તે સંબંધનો પોતાનો બત્તિ અનુભવ, હિંમતી કેળવણીની આવશ્યકતા વિગેરે બાળતો બહુ સારી રીતે સમાવી હતી, અને છેવટે સદગુરુ યોર્ડીંગ કમીટીના સેક્રેટરી મી. કુંવરજી આણંદજીને યોર્ડીંગ સંબંધી ટુંક હેવાલ વાંચી બતાવવા દરમાન કર્યું હતું.

બાદ મી. કુંવરજી આણંદજીએ નામદાર મહારાજ સાહેબની પરવાનગી મેળવીને યોર્ડીંગ સંબંધી પ્રારંભથી આજ સુધીનો હેવાલ વાંચી બતાવ્યો હતો. તે નીચે પ્રમાણે;—

આપણા નેકનામદાર મહારાજ સાહેબ સરખાવસિંહજી બહાદુર કે. સી. એસ. આઈ. એ અમારી વિનંતિનો સ્વીકાર કરીને જૈનયોર્ડીંગ હાઉસ બાંધવા માટે અને પધારવાનું સ્વીકાર્યું તેને માટે અમે અંતઃકરણથી હર્ષિત થયા છીએ.

જો શુભ પ્રસંગને માટે આપણા નેકનામદાર મહારાજ સાહેબને અહીં જૈનસમુદાય તરફથી પધારવાની તરુદી આપવામાં આવી છે તો શુભ કાર્ય

ભાવનગરમાં જૈન બોર્ડિંગ ખોલવા સંબંધી હેવાલ. ૨૬૭

એક ગદજની વાતચિતનું પરિણામ છે. આપ સાહેબોને આશ્ચર્ય થશે કે સુરજનોની સામાન્ય વાતચિત પણ આનું ક્ષેત્ર પરિણામ લાવી શકે છે.

ગયા વર્ષના ગદા શુદ્ધ ૭ મે અત્રેના એક દૈનગૃહસ્થ શ્રી આણંદજી પુરોત્તમના પૌત્ર મોતીચંદ ગીરધરદાસ અત્રેની દૈનક્રમમાં પહેલા એલ. એલ. બી. થતાં તેને માનપત્ર આપતા માટે અત્રેની ઘણી પ્રખ્યાતિ પામેલી અને ૨૪ વર્ષ થયાં સ્થપાયેલી શ્રી દૈનધર્મ પ્રસારક સભા તરફથી એક બહાર મેળાવશે અત્રેના કેળવણી ખાતાના વડા શ્રી. ઉનવાળાના પ્રમુખપણા નીચે કરવામાં આવ્યો હતો. તે પ્રસંગે શ્રી. ઉનવાળા સાહેબે એક બોર્ડિંગ ખોલવા માટે દૈનસમુદાયના આગેવાનોને ખાસ ઉપદેશ કર્યો હતો; અને તે સુચના ઉપાડી લઈને શ્રી. નથુ મંછાચંદે અસરકારક ભાષણ કર્યું હતું. તે ઉપરથી દૈનસમુદાયના મનામાં તરતજ તે વાત રૂની જવાથી તેને માટે તેજ વખતે એક ફંડ કરવામાં આવ્યું હતું, જેમાં તે વખતે રૂપિયા બે હજાર બેટલી રકમ ભરાઈ હતી. તે રકમમાંથી તરતમાં દાદાસાહેબની વાડીમાં એક બોર્ડિંગલાકિસ ખોલવાનું હક્કમાં આવ્યું હતું, અને તેના નિર્માણ માટે ફરીને નિર્માર કરતા ઉપર ગુલતરી સળતામાં આવ્યું હતું.

આ બોર્ડિંગમાં દૈનધર્મનો આ કાર્ય પરત્વે કિસાદ બહુ સારો જાણતો હતો. તેજ વખત તે કાર્યને અંગે ૨૦ ગૃહસ્થોની એક વ્યવસ્થાપક કમીટી પણ સુકર કરવામાં આવી હતી, જેમાં પાછળથી બીજા ૧૦ ગૃહસ્થોનાં નામો ઉમેરવામાં આવેલાં છે. હાલ કુલ ૩૦ મેમ્બર છે. તે કમીટીના પ્રમુખ શ્રી. ઉનવાળા, વા. પ્રમુખ બોરા અમરચંદ જસરાજ અને સેક્રેટરીઓ શ્રી. કુંવરજી આણંદજી શાહ તથા શ્રી. મોતીચંદ જવેરચંદ મેહેતા છે.

ત્યારબાદ તરતમાંજ મદાવદ ૬ ફે સદરહુ કમીટીના ગૃહસ્થો દાદાસાહેબની વાડીમાં ગયા, અને બોર્ડિંગલાકિસની જગ્યા સુકર કરી.

કમીટીના સેક્રેટરીઓએ તરતમાંજ તે કાર્યને લગતી તૈયારી કરી, અને કાગણુ વદ ૧૦ મે સદરહુ મકાન બાંધવાનો પાગો નાંખવામાં આવ્યો. અર્થાત્ ખાંતસુદર્ત કરવામાં આવ્યું. ત્યારબાદ ખાસ કરીને સેક્રેટરીઓ શ્રી. કુંવરજી આણંદજી શાહ તથા શ્રી. મોતીચંદ જવેરચંદ મેહેતાના સતત પ્રયાસ, કિસાદ અને ખંતથી છ માસની અંદર આ મકાન પુરું કરવામાં આવ્યું તેને માટે તેઓને ધન્યવાદ થતે છે.

પ્રારંભમાં તો ફંડ માત્ર રૂપિયા બે હજારનું કરવામાં આવેલ હતું;

૨૬૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

પણ તે પ્રમથે પ્રો. નથુ મંછાચંદ કાજર હોનાથી તેણે બહુ સારો કિસાદ
બતાવી આ બોર્ડિંગના કામ માટે ખાસ એક ખેલ આપ્યો હતો, જેમાં
લગભગ અઢીસો રૂપિયા બોર્ડિંગને મળ્યા છે; અને શેઠ રતનજી વીરજી
વળા માટે ત્રીભુવનદાસ બાળજી વિગેરેના પ્રયાગથી, કિસાદથી નેમનર દલા-
સ્તાથી આ ફંડ વૃદ્ધિ પામેલું છે; જેથી હાલ સુધીમાં આ બોર્ડિંગના ફંડમાં
રૂ. ૬૧૫૩ બસીયા છે, તેની વિગત—

૧૦૦૧ શેઠ રતનજી વીરજી	૧૦૦૧ શાદ આભાંદજી પુરોષોત્તમ
૧૦૦૦ શાદ ત્રીભુવનદાસ બાળજી	૧૦૦૦ શાદ રતનજી જીવજીદાસની કુંપલી
૫૦૦ શાદ કુંવરજી આભાંદજી હથુ	૫૦૦ શાદ અમરતલાલ પુરોષોત્તમ
૨૫૦ શાદ બજેરદાસ કિન્નમથી	૨૩૮ પ્રો.નથુ મંછાચંદ (ખેલનોખરીબતી)
૧૦૧ કાપડીયા મોતીચંદ ગીરધરલાલ	૧૦૦ વોરા અમરચંદ નરસરાજ
૧૦૦ વોરા હડીસંધ જાવેર	૫૧ શા રાયચંદભાઈ હીરાચંદ
૮૧ વાગડીયા શુભાચંદ અમરજી	૫૧ વકીલ દીપચંદ ત્રીભુવનદાસ
૨૫ વકીલ પરભદાસ મોતીચંદ	૨૫ સંઘવી દામોદરદાસ નેમચંદ
૨૫ શા જુઠાભાઈ વાલજી	૨૫ વોરા ગોરધન નેચંદ
૨૫ શા રાગદાસ કેશવજી	૨૦ વોરા હરખચંદ સવચંદ
૧૧ વકીલ મુળચંદ નથુભાઈ	૧૦ મહેરજાન કિનવાળા
૧૦ સ. રા. રતીલાલભાઈ છોટાલાલ	૨ મારતર બદવજી મદાવજી

કુલ રૂ. ૬૧૫૩.

મહેરજાન બાપુસાહેબ મુધસિંહજી બદાદુર જે વખતે બાવનગરમાં પધા-
રેલ હતા તે વખતે બોર્ડિંગદાકિસના નિભાવાચે મદદ માગતાં દરવર્ષે રૂ.
૧૫૦)ની રકમ હાલમાં ત્રણ વર્ષ સુધી આપવાને પોતે અનુમતિ આપી હતી.
તેઓ સાહેબે અહીંના સ્કીશ નહીં છતાં કેળવણીના કાર્યમાં જે મદદ આપી
છે તે ખાતર બોર્ડિંગકમીટી તેમનો આભાર માને છે, અને તેમની પવિત્ર
દિશર વૃત્તિને મન્યવાદ આપે છે.

બોર્ડિંગના બાંધકામ સંબંધી કાર્ય બહુ કરકસરથી ચલાવવામાં
આવેલ છે, અને હાલ સુધીમાં રૂ. ૬૦૮૬૧૧ ના ખર્ચમાં આ મકાન તૈયાર
થયેલું છે. હથુ સો બસો રૂપિયાનું કામ બાકી છે. બોર્ડરોને માટે ખાસ
રસોડું જુદું કિતારવાનું તેમજ બોર્ડર માટે બરસનું ફર્નીચર પણ ખરીદી
કરવાનું છે તે હવે થોડા વખતમાં થઈ જવા સંભવ છે

લાવનચર્યાં જેન ગોડીંગ જોડવા સંબંધી હેવાલ. ૨૬૬

આ ગોડીંગની અંદર ખાસ કરીને મેટ્રીક ક્લાસના અને કોલેજના અભ્યાસીઓનેજ દાખલ કરવામાં આવતારા છે; પરંતુ જે બચ્ચા દાખલ રહેશે તો ત્યાર અગાઉના અભ્યાસીઓને પણ દરેક ટર્મ માટે બની શકતો લાભ આપવામાં આવશે.

આ ગોડીંગદાદિસ ખાસ કરીને જે હેતુ માટે જાંધવામાં આવ્યું છે તે શિવાયના બીજા કોઈ પણ હેતુ માટે મકાનનો કોઈ ભાગ ખાલી હોય તોપણ નહીં વાપરવાનો કમીટીએ ખાસ નિયમ કરેલો છે.

આ ગોડીંગદાદિસ જાંધાવતાં પેરાડિ સામાન આપવાના સંબંધમાં કેટલીક નુકસાની ખમીને પણ બનાવી સમવડ કરી આપનાર પટેલ ત્રિભુવનદાસ દાદિજનો કમીટી તરફથી આ પ્રસંગે આભાર ગાનવામાં આવે છે.

આ ગોડીંગદાદિસની અંદર દાખલ થનારા ગોડીંગોને હાલ તરતમાં એક ટેબલ, બે ખુરશી, એક સુતાનો કોચ અને એક દીવાબત્તી આપવામાં આવશે, ઉપરાંત એક રસોયો અને ચાકર (સિપાઈ) રાખી આપવામાં આવશે. તેમજ દીવાબત્તીનો ખર્ચ આપવામાં આવશે; તે સાથે રસોઈ પૂરતાં વાસણોની તથા ગાદલાની પણ સોંપ કરી આપવામાં આવશે.

આગળ ઉપર ગરીબ સ્થિતિના ગોડીંગોને વધારે લાભ આપવાની પણ ધ્યેય છે, પરંતુ તે સંબંધી નિબાવકુંડ સાફ થવા ઉપર આધાર છે.

દાલમાં ત્રણ વર્ષો માટે દર વર્ષે નીચે પ્રમાણે રકમ આપવાનું નીચે લખેલા ગૃહસ્થોએ કમ્પુલ કર્યું છે. જેની અંદર હજી વધારો થવાનો સંભવ છે. સુકરર થયેલી રકમો નીચે પ્રમાણે—

નિલાવકુંડ (વર્ષ ત્રણ માટે)

- ૧૫૦ બાપુસાહેબ રાવબુધસિંહજી બાહાદુર
- ૭૫ શેઠ રતનજી વીરજી
- ૭૫ શાહ આણંદજી પુરખોતમ
- ૭૫ શાહ ત્રીભુવનદાસ બાણજી
- ૭૫ શાહ ખાતે. ડા. ત્રીભુવનદાસ બાણજી
- ૧૦ મારતર ગિનાપ્રસાદ
- ૧૦ શાહ નાનમંદ બહેચરદાસ બી. એ.
- ૫ શાહ મોતીચંદ ઝવેરચંદ
- ૧૦ વાકીલ બકેરદાસ કકલ

૨૭૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

૧૦ શાહ અમરચંદ મેક્ષાભાઈ

૧૦ શાહ મણીલાલ હડીસંગ

(કેસ ૩. ૫૦૫)

મંદુરયાન કિનવાળા સારંગે આ કચીટીના પ્રેસીડન્ટ તરીકે સ્થાને આસારો દેવપ્રભુને બહુ આગારી કરેલ છે, તેથી આ પ્રસંગે તેઓ સાહેબના આગાર માનવામાં આવે છે.

આપણા નેકનામદાર મહારાજ સાહેબ બાવસિંહજી બદાદર કે. સી. એસ. આદા. આગારી દેવપ્રભુ પ્રત્યે તારતાર અત્યંત શ્રેષ્ઠ બરેલી લાગણી બતાવ્યા કરે છે, તેને માટે દેવપ્રભુની તરફથી તે નામદાર સાહેબના આ પ્રસંગે આગાર માનવામાં આવે છે.

આપણા માયાળુ સહચારી સહચારી કિંમત આપ્યા બાદ બહુ ટુંકી મુદતમાં કે. સી. એસ. આદા. નો માનવતો ખિતાબ મેળવવા બાબતમાં થયા છે, તેને માટે તેનામદારની આખી પ્રજ્ઞ મગરજ છે. અને અમે બદાદર દેવપ્રભુ આ પ્રસંગે તે સંબંધી અંતઃકરણનો હર્ષ પ્રગટ કરીએ છીએ.

કેળવણીનું મનુષ્યનું ખરેખર બુદ્ધિ છે. કેળવણીને લીધેનું મનુષ્ય ગુણમાં શોભી નીકળે છે. તે કારણથી આપણા નામદાર મહારાજ સાહેબ કેળવણીને અંતઃકરણથી સાહે છે, તેથી આ કેળવણીને મદદ થઈ શકે તારતે કેળવણીના અંગીભૂત કરીને માટે તેઓ સાહેબ લાગણી ધરાવે તે પૂરેપૂરું ચોખ્ખું છે. અને તેઓ નામદારની સુદૃષ્ટીનું અમે દેવપ્રભુ કેળવણીને લગતાં આવાં કાર્ય કરવાને શક્તિમાન થઈ શક્યા છીએ, તેમજ આથી આપણે કાર્ય કરવાને શક્તિમાન થઈ શકીએ છીએ.

કેવલે પરમાત્મા પરમાત્મા પાસે પાછો ફરીએ છીએ કે આપણા માયાળુ સહચારી સહચારી પર દીર્ઘકાળ તબો, અને આવાં કિંમત કાર્ય તારતે તારતે લક્ષ્યથી આવે; આવી મન્દા ધરાવી રીયોર્ટ રાખાના કરીએ છીએ.

ત્યારબાદ સી. મોતીચંદ ઝવેરચંદ નામદાર મહારાજ સાહેબને મોટીંગ હાઉસ ખોલવા માટે પધારવાની વિનંતિ કરી હતી. તે પ્રસંગે બહુચુલ્લુ હતું કે કેળવણીની જરૂર થયા માટે ખાસ સદાયભૂત થાય એવું એક આ કાર્ય છે; અને તે પૂર્વે જેમ નિકમ, લોજ, સંપ્રતિ તથા કુમારયાજ રાજ વિગેરે વિદ્યાશાળાઓ તથા દાનશાળાઓ સ્થાપી અમરકીર્તિ કરી ગયા છે તેજ પ્રસંગે તેવા વિદ્યાદિઆવાને ઉત્તેજન આપનાર આપણા નામદાર મહારાજ સાહેબના હાથથી ખોલાવવાની એટલે કે તેમાં તે નામદારનું આત્મયજ્ઞ કે-

ભાવનગરમાં જૈન ગોર્ડીંગ ખોલવા સંબંધી હવાલો. ૨૭૧

ઢાવનગરી અમરી મચ્છા છે. ઉત્તમ પુરુષોએ સ્થાપિત (પ્રતિષ્ઠિત) કરેલ પા-
પાણુ મયુ પ્રતિમા તરીકે પૂજ્ય છે, તેમ આ સ્થાન પણ મહારાજ સાહેબના
હાથે ખોલવાને લીધે વૃદ્ધિ પામશે એવી અમરી અંતઃકરણની માન્યતા છે.

ત્યારબાદ નામદાર મહારાજસાહેબ, ખિન્સ મંગળસિંહજી, દીવાનસાહેબ,
નાગવ્યક્તિવાન, માછદિવાન વિકુલદાસ, એડીકેમ કાલુભાસાહેબ વિગેરે અધિકારીઓ તેમજ ડેટકાએક આગવાન વ્યાપારીઓ ગોર્ડીંગદાકિસ પાસે પધાર્યા
હતા. અને શેઠ રતનજી વીરજીએ આપેલી રૂપાની કુચીવડે રૂપાનું તાળું
નામદાર મહારાજ સાંભળે ખોલી ગોર્ડીંગદાકિસ ખુલ્લું કર્યું હતું. તે વખતે
હાજર રાખવામાં આવેલ જેને મંદીર શરૂ કર્યા હતા. અને ચાંદીના તાળુ કુચી
શેઠ રતનજી વીરજીએ મહારાજસાહેબને અર્પણ કર્યા હતાં; જે તાળાની ઉપર
નામદાર મહારાજસાહેબના નામ સાથે ગોર્ડીંગ ખોલવાની તારીખ વિગેરેનો
લેખ કેતરેલો હતો. પછી નામદાર મહારાજસાહેબે અંદર પ્રવેશ કર્યો હતો;
અને તાગડીયા અભેચંદ શુક્લઅંદની પુત્રીએ અંદર કુંભ મૂક્યો હતો. તે
વખતે શાસ્ત્રી બંદનજી દૈનમંગળાષ્ટક બોલ્યા હતા. નામદાર મહારાજએ
આખું મકાન ફરીને બેંચું હતું, અને બાહુ ઘેડા ખર્ચમાં મકાન તૈયાર થયાનું
જળ્યાની વિનાશીઆને સંભળ્યા માટે પૂરતી સગવડતાવાળું કહી તેની પ્રશંસા
કરી હતી.

બાદ મહારાજસાહેબ વિગેરે પાછા સમીચાણમાં પધાર્યા હતા. શાસ્ત્રી
નર્મદાશંકરે એક ટુંક પણ સગાજનોને આનંદ પમાડનારું સંસ્કૃત તેમજ
ગુજરાતીમાં બોલણું કર્યું હતું. તેની અંદર નામદાર મહારાજએ બીરૂદ બોલી
(કે. સી. એસ. આઈ. નો ચાંદ આપવાની નામદાર મંદીર સાહેબના હાથે
તા. ૩-૩-૧૯૦૫ ના રોજ ચતાની ક્રિયા) કરતાં આ ગોર્ડીંગજન્યતીને પ્રથમ
પદ આપ્યું તે તેઓ સાહેબની પ્રગતિ તરફની વિશેષ પ્રેમભર્ય વૃત્તિનું પરિ-
ણામ છે એમ જણાવ્યું હતું, તેમજ અદાયત્વતીશાની જેવી આ તુલીયા
પણ થાઓ એવો આશીર્વાદ આપ્યો હતો; અને ભાવનગરના રાજ્યમાં આ-
લની સલાહસંતિને બહુ ઉંચા પ્રકારે વર્ણવી હતી.

ત્યારબાદ મી. મોતીચંદ બીરુદરદાસ કાપડીયા બી. એ. એલ. એલ.
બી. એ નામદાર મહારાજસાહેબને અને પધારવાની લીધેલી તરદી માટે જૈન
કોમ્યુનિટી તરફથી આભાર માન્યો હતો. તે પ્રસંગે ભાવનગર શહેર કેળવ-
ણીના સંબંધમાં કેલેજ પણ બંધાવતું હોવાથી તેને અગ્રપદ મળેલું જણાવ્યું

૨૪૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

હતું, તેમજ આનન્દગત્તા સન્યાસીના તથા સન્યાસિપ્રકારીઓની કેળવણી તરફ વર્તતી ચુદ્ધિની પ્રશંસા કરી હતી.

પ્રાંતિ મે. દીપાનસાહેબ પ્રતાપશંકરભાઈ નામદાર મહારાજસાહેબના દર-
યાત્રી સ્વાભાસીને ઉત્તર આખ્યા કિયા થયા હતા. તે પ્રશંસા તેઓ સામેળે
જેનવર્ગને બરેલા આ શુભ પગલાને માટે ધન્યવાદ આપ્યો હતો; અને તે-
ઓએ કેળવણીને ઉત્તેજન આપવાની કરેલી પહેલને માટે તેઓ સન્યાસી
મદદ માટે તો આગવાને હકદાર જણાવ્યા હતા. તેમજ બોર્ડીંગના કાયમી
નિભાવને માટે સ્થાયી ફંડ કરવાની આસ સુચના કરી હતી. સ્વાથથી શ્રવાની
દરેક માણસને અગત્યતા છે તેમ જણાવી વિધાયતમાં આપતી કેળવણી એક
મંદિરમાં હોવાને લીધે બહુ કંઠા સ્થાનનાર પદ્ધતિમાં હોવાથી આ દેશમાં
પણ તેમાં પ્રપન્ન થવાની આશયકતા સૂચવી હતી. બ્યવહારિક કેળવણી સાથે
ધાર્મિક કેળવણી આપવાની જરૂર જણાવી સન્યાસ તરફથી આપતી કેળવણી-
માં તેની કેળવણી આપવાની અનેક કારણોથી અગત્યના જણાવી હતી; અને
આ બોર્ડીંગમાંથી અહીં જેન દેવાવડાની પાસે જાંતવામાં જેન વર્ગનો અ-
બ્બંતર હેતુ તેઓજ હોવાનું પ્રગટ કર્યું હતું. વિધાયતમાં દરેક નિશાળ પાસે
દેવાવડા હોય છે એમ જણાવી તેનો દાખલો લેવા સૂચવ્યું હતું. છેવટે
આપી બોર્ડીંગની આયજયકતા જણાવી મહારાજસાહેબ તરફથી મહેલ ક-
રમાન અનુસાર ફરીને જેનવર્ગને સાબાસી આપી તેમજ પોતાનું બોલવું
અલાસ કર્યું હતું.

તારણાદ નામદાર મહારાજસાહેબને તથા અધિકારી વર્ગ વિગેરેને દાર
ગોટા આપી તથા પાનચુલાળ વહેંચી મેળાવડો બરબાસત થયો હતો.

લલિતાંગ કુમાર.

(સાંવણ પા. ૧૪૧ થી)

તે સમયે કુમારની પાસે આપસા જેવી બીજી કાંઈ વસ્તુ હતી નહીં
તેથી તેણે પોતાનાં બે નેત્ર પણ (હોઠ) માં સુમ્યાં, અને એવો ઠરાવ કરી
આગળ આજ્ઞા નહકમાં જે ગામ આવ્યું તે ગામમાં જઈ કાંઈ માણસને
પ્રથમ પ્રમાણેજ સંવાદ પુછ્યો. ભાવીયોએ ત્યાં પણ એવોજ ઉત્તર મળ્યો.
પછી ત્યાંથી તેઓ ગામ બહાર નીકળ્યા, એટલે દુરાત્મા રાજજન ગોટ્યો જે

હાલિતાંગકુમાર.

૨૭૩

સત્યાદિ! ધર્મેના પક્ષપાતી! હવે શું કરશો? જો ધર્મેજી જય થતો હોય તો ચક્ષુ કાઢી આપો અને પછી જય કરો.' તે વખતે કુમારે એક વડદક્ષ નીચે જઈ મનમાં જશપણ સંકાય પામ્યા વિના છરીવડે પોતાનાં બે નેત્ર કાઢી તે પાપાત્માને આપ્યાં. 'હવે અહીં બેઠા બેઠા ધર્મનું ધ્વજ ભોગવજો' એવાં કટાક્ષ વચન બોલી હાંસી કરતો તે દુર્ગંત આસ્થો ગયો, અને કુંવર પરમાતાનું સ્મરણ કરતો ત્યાંજ બેસી રહ્યો.

‘તે સત્તિજો જે ન ચલંતિ યસ્મિં’ એ વાક્યનો અર્હો સત્ય આભાસ થાય છે. આ જગત્વાસી જીવો માણસો પૈસાનો, વૈભવનો, કીર્તિનો કે મોટાભનો સહજ માત્ર વિનાશ થતો જોઈ અથવા શરીરને સહજમાત્ર કષ્ટ પડતું જોઈ ધર્મથી ચલિત થાય છે, ધર્મને બૂલી જાય છે અને અન્યાયમાર્ગે પ્રવર્તન કરે છે; એટલુંજ નહીં પણ સત્યધર્મ ઉપરની એક નિષ્ઠા છોડી દઈ ગમે તેવા નીતિવિરુદ્ધ-ધર્મવિરુદ્ધ વચનો બોલે છે અને તેવી ક્રિયા કરે છે. તેઓ એટલું પણ સમજતાં નથી કે શરીર, દ્રવ્ય, વૈભવ એ સર્વ નાશવંત છે, પોતાના સખ્યા રહે તેવાં નથી, અને કીર્તિ, મોટાઈ એ સર્વ ફેાગટના કાંકરા તથા આત્માને બંધન કરનારા છે. જો જરા આંખ ઉઘાડી તપાસે, હૃદયચક્ષુ ખોલી વિચારે, ગદ્યાત્મા પુરૂષોત્તો ઉપદેશ સાંભળે અને વસ્તુસ્વરૂપો પીછાણી આ જગત્માં અવતરી પોતાની શું ફરજ છે તેનું કાંઈક જ્ઞાન મેળવે તો ખરી સમજશક્તિ પ્રાપ્ત થઈ સત્ય શું છે તે સમજાય, અને તે માર્ગે પ્રવર્તન કરવા ટેવ પડે. જેઓ સત્યવંત હોય છે, જેઓ આ જગત્માં અવતાર ધારણ કરી પોતાની શું ફરજ છે તે સમજે છે, અને જેઓના હૃદયમાં સદ્ગુણોની છાપ પડેલી હોય છે તેઓ તો ગમે તેવા સંકટ સમયે પણ દ્રવ્ય, રાજન, વૈભવ, કીર્તિ, મોટાઈ અને શરીર-એ સર્વને વિનશ્વર જાણે છે અને તેથી તે સર્વનો ભોગ આપે છે પણ ધર્મની ટેક છોડતા નથી. તેઓને નિરંતર એવોજ વિચાર આવ્યા કરે છે કે જગત્માં સર્વ પ્રકારના સુખ ધર્મથીજ પ્રાપ્ત થાય છે, તેથી ધર્મનેજ પોતાનું તન, મન, ધન ગણી ધર્મમાર્ગે પ્રવર્તન કર્યા કરે છે. કન્ય છે એવા મહાત્મા પુરૂષોત્તે!

અહીં ચક્ષુ કાઢવાથી થતી વેદનાને સહન કરતો કુમાર એટલો બેસો બેસો વિચાર કરવા લાગ્યો કે ‘ધર્મનો પક્ષ કરતાં અથવા સત્ય બોલતાં સંકટ હોયજ નહીં છતાં આ અસંભવીત વાત કેમ બની? પણ દુષ્કર્મના ભોગથી શું ન સંભવે? કદાચ મારે કોઈ પૂર્વકૃત દુષ્કર્મનો ઉદય હશે તો

૨૭૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

તે બોગવયોજી જોઈએ. એમાં ધર્મપક્ષ-સત્યપક્ષનો કાંઈપણ હોય નથી. એમ માના પ્રકારના શુભ વિચાર કરતાં સૂર્ય અસ્ત થયો, દિશાઓ સ્થાય થઈ ગઈ, પશુપક્ષીઓ સર્વ પોતપોતાનો સ્થાનકે જતા રહ્યાં, અધિકાર જવાબ રહ્યો અને તે બન નીરવ અને નિર્જન થઈ ગયું. કુદત લોકાણ્યમાંથી શિક્ષાની પશુઓના બધાનક સ્વરો સંભળાવા લાગ્યા. તે સમયે જરણાણુ બપ પાછા પિના કુમાર પરમાત્માનું સ્મરણ કરતો પેદનાથી બંધ નદી આવતાથી બનપ્રત આસનામાં સ્થાં નીડરપણે ભેરો રહ્યો. એવામાં સમિનો કેટલોક બાગ પીવા પડ્યો તે વચ્ચે કોઈ રોડે બારંડપક્ષીઓ આવ કરવા લાગ્યા કે આવો જે કાંઈ આશ્ચર્ય બોલું હોય તે કહો. તે વખતે એક પદ્મ બારંડ પક્ષી બોલ્યો:—

આદીથી પૂર્વદિશાએ અંખા નામે નગરી છે. ત્યાં જિતશત્રુ નામે રાજા છે. તેને પુષ્પવતી નામે એક પુત્રી છે. રાજાને તે જીવિતવ્ય થઈ પણ અધિક વડાલી છે. અંગે રૂપવંતી છે, કળામાં પ્રીણુ છે પણ તેને નેત્રનો અભાવ હોવાથી તે સર્વ ફાકટ છે. તે કારણથી રાજા રાણી નિરંતર જિંતાવુર રહે છે. હમણા કેટલાએક દિવસથી રાજાએ એવો પટલ વજડાવ્યો છે કે—‘જે કોઈ રાજકન્યાને દેખતી કરશે તેને તે કન્યા પરણાવવા સાથે અર્ધ રાજ્ય આપીશ.’ એથી અનેક દેશના વિવિધ ઉપાયને બાળુનારા માણસો ત્યાં આવી પોતપોતાના ઉપાય કરી ગયા પણ અંશમાત્ર શુણ થયો નથી. આથી રાજાનાથી નિરાશ થઈ પ્રાતઃકાળે કાંઈ બક્ષણ કરશે અર્થાત્ ખાળી મરશે. હવે ન બાળુએ કે સવારે શું બનશે? અમારે તો પ્રાતઃકાળે ત્યાં શું થાય છે તે જોવા જવું છે.

તે વખતે નાનો બારંડપક્ષી બોલ્યો—‘હે તાત! એની આંખો સાજ થાય તેવો કાંઈ ઉપાય હશે?’

પદ્મ બારંડે કહ્યું—‘જીતિ અંધનો શું ઉપાય? તેપણ ગંત્ર ઔપધિનો અચિંત્ય મદિમા છે!’

હવે બારંડપક્ષીએ કહ્યું—‘પિતાજી! એ સાજ થાય એવો કાંઈ ઉપાય હોય તે મને કહો.’

પદ્મ બારંડે બોલ્યો—‘એની તાત સાંભળવાની તારે શું જરૂર છે? એવી શુભ વાતો રહે કરવી પણ નહીં. નીતિશાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે દિવસે તો શુભ વાતો કરવી પણ રાત્રિએ તો ખીલાકુદ ન કરવી. કારણ કે રાત્રિને સ્થાને સૂર્ય જ્યોત ફરતા હોય છે, જે તેવી વાતો સાંભળી તેનો દુરુપયોગ કરે.

હસિતાંગકુમાર.

૨૭૫

એમ કહ્યા છતાં પણ નાના બારડે આશ્ચર્ય કર્યો તેથી તે બોલ્યો—
'આ વડના સ્કંધ ઉપર જે વેલડી વીંટાયેલી છે તેનો રસ અને આપણી
હથ્થાર એ બે નિશ્ચય કરી તેની આંખમાં રેડે તો નેત્ર નવપક્ષય થાય.' એટલી
વાતો કરીને તે પક્ષીઓ શાંત થયા.

કુમાર તે સધળી વાત સાંભળતો હતો. તેના મનમાં વિચાર થયો કે
'આ હું શું સાંભળું છું? આ તે સાચું હશે કે જુઠું? મને કે.ઇ આવી
વાત સાંભળાવી ફાસલાતે છે કે શું? પણ આં દૂર છે. હું પોતેજ પહેલાં
તેની પરીક્ષા કરું.' આમ વિચારી તે વેલડી બોળી કાઢી અને હથ્થાર પણ
લીધી. પક્ષી બંનેનું નિશ્ચય કરી પોતાની આંખમાં નાંખ્યું. બંનેથી તરતજ
તેને નવીન નેત્ર પ્રાપ્ત થયાં. પોતે હર્ષ પામ્યો. ધર્મની આરથા પ્રથમથીજ
હતી, વળી વિશેષ વૃદ્ધિ પામી.

તે વિચારવા લાગ્યો કે આહા! માનવી શું ધારે છે ને શું થાય છે.
આજ્ઞાન, સત્સંસ્કાર સ્વીત અને નળળા મનના માણસો પોતાની શક્તિ ઉપર
કુલાહલ જતાં કેવાં કેવાં આકારો કરે છે. તેઓના મનમાં ધર્મની યાદગીરીજ
રહેતી નથી, ધર્મનો ઉપકાર સાંભરતો નથી અને ધર્મને તદ્દન બૂઝી જઈ
બાણે જગતમાં સર્વ કાર્યો કરવા પોતેજ શક્તિમાન હોય તેમ અસમંજસ
વચનો બોલે છે અને અસમંજસ કાર્યો કરે છે. ધર્મજનોને કાંઈ દુષ્કર્મના
યોગ દુઃખ પામતા નેત્ર તેઓ હારી કરે છે પણ તેઓને ખબર નથી પડતી
કે મર્ગ અને નીતિના પર્તનથી કેવી અશિષ્ટ સહાય મળે છે? મને આ
નિર્જન વનમાં કોણ મદદ કરનાર હતું? માત્ર ધર્મની સહાયથી મને અત્યારે
કેવી આજીવારી મદદ મળી. કહ્યું છે કે—

વને રણે શત્રુજલાશિમધ્યે, મહાર્ણવે પર્વતમસ્તકે વા ।

સુપ્તં પ્રમત્તં વિપમસ્થિતં વા, રક્ષંતિ પુણ્યાનિ પુરાકૃતાનિ ॥

“ વનને વિશે, રણને વિશે, શત્રુસમૂહની વચ્ચે, જળમાં, અગ્નિમાં,
મહા સમુદ્રમાં અથવા પર્વતના શિખર ઉપર—અર્થાત્ ગમે તેવા દુર્ગમ સ્થળ-
માં, સુનેલાં, જગતાં અથવા ગમે તેવી વિપમ સ્થિતિમાં માણસની પૂર્વકૃત
પુણ્યજ રક્ષા કરે છે.”

આ પ્રમાણે વિચારીને પક્ષી તેજે ધાર્યું કે હવે હું ચંપાનગરીજો જ-
હો સ્વદેશીઓનો નેત્ર સજ્જ કરું. પક્ષી આં જવા માટે તે બારડપક્ષીની

૨૭૬

શ્રી જૈનાધર્મ પ્રકાશ.

પાંખમાં પેસીને રહેા. ત્યારે પ્રભાતકાળ થયો, સૂર્ય ઉદયાચળ ઉપર આગ્યો, દિશામાં દેવતાનું ચક્ર, ત્યારે જારડપક્ષી ત્યાંથી ઉડી સંપાતનગરીએ ગયા. કુમાર પણ તે સંપાતનગરીના વનમાં પહોંચ્યા પછી પાંખમાંથી જરાર નીકળા નવકળા ચરોતરમાં આન કરી. પાંખે પડેલા આદ્ કળ વાગરી નગર તરફ આગ્યો. ત્યાં નગરને તરવાનું નીચે પ્રમાણે બહુરખખર વાંચી-

નિવતશત્રોરિયં વાચા, મત્પુત્રીનેત્રદાયિને ।

રાજ્યસર્વાર્થ સ્વકન્યાં ચ, પ્રદામ્યામીતિ નાન્યથા ॥

“નિવતશત્રુ રાજ્યનું એવું વચન છે કે નર કોઈ મારી પુત્રીનાં નેત્ર સાગન કરશે તેને અર્ધ રાજ્ય અને તે કન્યા હું આપીશ.”

આ પ્રમાણે વાંચીને પાસે ઉભેલા રાજ્યેશ્વરને મુખે કુમારે રાજ્યને કહે-વરાવ્યું કે કોઈ વિતાવતં સિદ્ધપુત્ર આગ્યો છે; તે કહે છે કે હું કુંવરીને દિવ્ય નેત્ર આપું.”

રાજ્યએ તરતજ કુમારને તેડાવ્યો અને પોતે આદરસત્કાર પૂરક તેને આસિંચન દીધું. કુમારે કહ્યું-“આદત્તું બહું કરવાની ટાંઠ નરર નથી, પ્રથમ કામ હોય તે કહેા.” એટલે રાજ્ય બોલ્યો-“આ મારી પુત્રી અને અધિક વફાલી છે. તે સર્વ કળામાં સંપૂર્ણ છે પણ નેત્રના અભાવે બાળ્યલીન છે. માટે તમારામાં શક્તિ હોય તો તેને નેત્ર આપો.”

કુમારે સુગંધી દ્રવ્યનું મંદળ પૂરાવ્યું, હોય હવનાદિક કર્યા, અને એ પ્રમાણે કેટલોક આડંબર કરી પાસે રાજેલી ઔષધિથી ઉપચાર કર્યો એટલે રાજકન્યા દિવ્ય નેત્રવંત થયા. રાજ્ય ઘણો દર્પ પામ્યો. તરતજ લગ્નની તૈયારી કરી કુંવરીને કુમાર સાથે પરણાવી અને અર્ધ રાજ્ય આપ્યું. રાજ્ય પુત્રી સાથે દેવતાની નેત્રા સુખ લાગવડો કુમાર આનંદે ત્યાં રહેા.

એક દિવસ કુમાર જોળમાં બેઠો છે તેવામાં પેલા પાપી સજ્જનને માર્ગમાં જતો તેણે દ્રઢિ. તેણે શરીર કૃશ અને ગલિન હતું, આંખો ગળતી હતી, હુખે પેટ બેડ વળા ગયું હતું, શરીર ઉપર ફાલ્ગાઓ કુટી નીકળ્યા હતા, અને બાળે મૂર્ચિમાન પાવતો પુજા હોય તેવો દેખાતો હતો. તેને રૂબી-ઓળખી કુમારને કહ્યું આવી. સેવકજનને મોકલી તેને બોલાવી પોતાની પાસે બેસારી પુજારા લાગ્યો-“બાહ તું અને જોળખે છે ?”

તેણે કહ્યું-“મહારાજ! તમને કાણ ન આગમે ?”

લલિતાંગકુમાર

૨૭૭

કુમારે કહ્યું-‘ઝેમ નહીં. હું વિશેષ રીતે તને પુછું’ કે તું મને ઝોળખે છે?’ તે ખાપી બોલ્યો-‘હું નથી ઝોળખતો.’

કુમારે કહ્યું-‘તગવમાં જેવી જાણેા મારી તોં એકલો મુકયો તેને કેમ નથી ઝોળખતો?’ તે સાંભળી તે દુરાત્મા લજ્જા, બપ અને શંકા પામતો જ્યારેમ વિશે નીચું સુખ કરી બેસી રહ્યો. પછી કુમારે તેનાં તે વેષ મુકાવી રત્નાન કરાવી, વસ્ત્ર અલંકાર બોજાન આપી સુખી કર્યો. વળી તેને કહ્યું-‘દે સજ્જનાં રાજ્ય, તદ્વિદિ, મેલ્યા કે મોટાર્ક પામવાથી શું? જે માણસ પોતાનાં તદ્વિદિમાં પોતાના સ્વચ્છતાને સંવિભાગ આપી સુખી કરતો નથી તેનું તે પાપન કરતું નિરર્થક છે. માટે તું સુખે આવી મારા સાથે રહે.’

એક દિવસ કુમારે તેને પુછ્યું ‘દે બાહ! તારી આવી અવસ્થા કેમ થઈ?’ તે બોલ્યો-‘તમને વડ નીચે ચુડી હું આગળ ચાલ્યો ત્યાં રસ્તે મને ચોર મળ્યા. તેણે મને ચાર મારી મારી પાસે અશ્વ વિગેરે જે હવું તે સર્વસ્વ લુટી લીધું. પછી હું ઠાગ ઠાગ રખડી દુઃખી થયો. કોઈ જગ્યાએ અન્ન પણ મળ્યું નહીં. રખડતો રખડતો હું અત્રે આવ્યો ત્યાં તમે મને બોલાવી સુખી કર્યો. તમે ધર્મનું કૃણ પામ્યા અને હું અધર્મનું કૃણ પામ્યો. હવે મને રજા આપો.”

કુમારે કહ્યું-‘બાહ! તમે સ્વસ્થ થઈ અત્રે રહો. કાંઈ પણ ચિંતા કરશે નહીં. હું તારી સહાયેજ રાજ્ય પામ્યો છું. માટે આ મારા રાજ્યના અધિકારી તમેજ થાઓ.’ ઝેમ કહી તેને સાં રાખ્યો. તે પણ સુખે લાં રહ્યો.

ઝે બંનેનો પરસ્પર રોહ દેખી ઇચ્છિત આકારે તેનું હૃદય ઝોળખનારી કુમારની સ્ત્રી કુમારને કહેવા લાગી-‘હે પ્રભુ! આ પુરૂષ સજ્જન નથી લાગતો, માટે એની સંગત કરવી રૂઢી નથી. બે એની ઉપર તમારો રાગ હોય તો એનું ઘોડું ઘણું દ્રવ્ય આપી સુખી કરી રજા આપો. પરંતુ એને પાસે રાખવો તે સર્વને દુઃખપાન કરાવ્યા જેવું અનર્થકારી દોસ છે. હું સ્ત્રી જાતિ આપને શિખામણ દેવા યોગ્ય નથી પણ તમે અત્યંત ભદ્રક છો માટે મારી એ વિનંતિ સ્વીકારો.’ ઝેમ ઘણી રીતે તેણીએ કહ્યું. તે સાંભળી કુમાર ચમક્યો પણ ખરો, પરંતુ એકાંત ઉપકારી અને બસો કુમાર તેની સંગત છોડી તેને રજા આપી મોકલ્યો નહીં.

‘उपकारीषु यः साधु’ એ શ્લોકનો અર્થ પૂણે અનુભવ થાય છે. જે સજ્જન પુરૂષો હોય છે તે પોતાની ઉપર ગમે તેવા અપકાર કરનાર

૧૭૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

પ્રત્યે પણ સહસારનાવાળા હોય છે. ક્રોધનું અનીટ કરવું એવો તરંગજલ તેના મનમાં આવતો નથી. સત્જનન દુર્જનના શરીરમાં ક્રોધ બેઠે હોતો નથી પણ તેઓના મનમાં વિચારો અને વર્તનમાંજ બેઠે હોય છે. દુર્જનોના વિચારો જેમ છગટપટવુદા અને ઘીનનો અનીટકારી કાપી કરવા તરફ દોડે છે તેમ સત્જનોના સ્વાભાવિક વિચારોજ પરતું બાકું કરવા તરફ પ્રવર્તે છે. તેઓને પોતાનું અનીટ કરનાર પ્રત્યે પણ દ્રોષ અથવા વૈર જનન થતું નથી, પરંતુ તેઓનું હિત કરવા તરફ લક્ષ્ય દોડે છે. પારકાએ કરેલા દોષનો દ્વેષ કરવી એજ ઉચ્છેદ સ્વભાવનું લક્ષણ છે અને તે સ્વભાવ સત્જનન પુરૂષોમાં નિરંતર ગળે છે. તેઓને ધીનતાએ પોતા પ્રત્યે કરેલો દ્રોષ સ્મૃતિમાં પણ આવતો નથી, પરંતુ પોતાને દ્રોષને ગુણ કયો હોય તે વાત હૃદયમાં સિદ્ધાંતેષ પર જગાજ પ્રત્યુષકાર કરવાની નિરંતર ઇચ્છા પ્રવર્તે છે.

આપણી પ્રત્યે કોઈ અન્યાયથી અથવા દુષ્ટ રીતે વર્તે ત્યારે આપણે તેના પ્રત્યે દ્વેષ સામ્યની એજ ઉત્તમ રીતિ છે; છતાં માણસો કેટલીકવાર અન્યાયનો બદલો અન્યાયથી આપવા વિચાર કરે છે એ તેઓના મનની નયગાજ છે. કારણ કે આ વગતમાં ક્રોધ ક્રોધનું અનીટ કરી શકતુંજ નથી, સૌશૈલના કર્મ પગાળે રીતે ફળ મળે છે, ધીનતા તો માત્ર નિમિષભૂત ગાય છે. ત્યારે એની રીતે ધીનઓનું અનીટ કરવામાં નિમિષભૂત થઈ પોતે પાપબંધન કરવું એ કોણ પસંદ કરે? પરંતુ માણસ અજ્ઞાન અને મોહથી એ વાત સમજતા નથી, અને ‘મધળું હું કંઈકું’ એવું ધારી ક્રોધ ક્રોધનો પાપબંધન કરે છે. સત્જનન પુરૂષોના હૃદયમાં આ વાતની સત્જગડ ગ્રાપ પડી ગઈ હોય છે અને તેથી તેઓ ધીનનું અનીટ કરવામાં પ્રતિ કરતાજ નથી એટલુંજ નહીં પણ નિરંતર પ્રાણી માનવનું બહુ કેમ સાચ એવા વિચાર તેઓના હૃદયમાં આવે છે.

લક્ષિતાંય કુમારમાં પણ એવીજ સત્જનનતા હતી, તેથી તેના મનમાં દુરાત્મા સત્જનન પ્રત્યે જરા પણ અભાવ આવ્યો નહીં અને તેને પોતાની પાસેજ રાખ્યો.

એક દિવસ કુમારના સસરાએ સત્જનનને પુછ્યું-‘તમારે અને કુમારનો પરસ્પર આટલો ગમે છે કેમ છે? એનો અને તમારો દેશ કયો? ખતિ કયો? તમે બંને કયાંથી આવ્યા છો? અને તમારા માતાપિતા કોણ છે?’

દુર્જનોના મનજ પાપથી કલુષિત હોય છે અને તેથી તેના મનમાં સહવિચારો આવતાજ નથી. તે પાપાત્માના મનમાં આ વખતે એવો વિચાર

લલિતાંગકુમાર.

૨૭૬

આઓ કે 'પૂર્વ' તો સંભારી કુમાર કદાચ મારું અશુભ કરશે અથવા મને કાઢી મુકશે; માટે અહીં હું નિકંદન કરું.' એમ ચિંતવી તે ખોલ્યો-‘રાજા! એ વાત કહેવા નેત્રી નથી.’ શંકા પડ્યાથી રાજાએ આમ્રહ કરીને પુછ્યું ‘એટલે તે પાપી જોડ્યો-‘મહારાજ! શ્રીવાસ નગરના નરવાહન રાજાનો હું પુત્ર છું. એ મારો આકર છે. શરીર રૂપવંત અને કોઈ સિદ્ધ પુરુષની પાસે વિદ્યા શીખ્યો એટલે પોતાની નીચ જ્ઞાતિથી લગ્ન પામી દેશાંતર નીકળ્યો. અત્યુદ્ધે જામતો જામતો અહીં આવ્યો. તેને પુણ્યયોગે તમે પુત્રી પરણાવી અને અર્ધ રાજ્યલક્ષ્મી આપી. હું પણ પિતાના પરવશપણાને નહીં સહન કરવાથી દેશાંતર નીકળ્યો. ફરતો ફરતો અહીં આવ્યો ત્યાં તેણે મને ઝોળખી બોલાવી પોતાની પાસે રાખ્યો. તેની નીચ જ્ઞાતિની તમેતે ખબર ન પડે અને ફરેતી ન થાય એટલા માટે તે મારા પ્રત્યે વિશેષ પ્રેમભાવ રાખે છે.’

રાજાનની સજ્જનતા અને દુર્જનની દુર્જનતા જુઓ! નીતિશાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે—

न जारजातस्य ललाटशृंगं ।

कुलप्रभुत्वस्य न पाणिपद्मं ॥

यदा यदा मुञ्चति वाक्यवाणं ।

तदा तदा जातिकुलप्रमाणं ॥ ૧ ॥

“નીચ જ્ઞાતિમાં જન્મેલા માણસોના કપાળમાં કાંઈ શીંગડાં હોતાં નથી અને ઉચ્ચ કુળમાં જન્મેલાના હાથમાં કાંઈ કમળ ઉગેલાં હોતાં નથી; પણ જેવાં જેવાં તેના વચ્ચે તેના હૃદયના ઉદ્ગારો-નીકળે છે તેવું તેવું તેના જ્ઞાતિકુળનું પ્રમાણ સમજાવે.”

અહીં માયારા દુર્જનનાં જે વચ્ચે નીકળ્યાં તે ઉપરથીજ ડાહ્યા માણસ હોય તે તેનો બાવ સગળ શકે તેવું છે; પરંતુ ‘રાજાઓને કાન હોય છે પણ સાન હોતી નથી’ એ કહેવત પ્રમાણે રાજા આ વાત સાંભળી આ-કુળ વ્યાકુળ થઈ ગયો; અને જમાણનો કંઈ રીતે નિયંત્ર કરવો તે વિષે તર્ક ચિતર્ક કરવા લાગ્યો. પોતાના સુમતિ નામના પ્રધાનને બોલાવી પોતાનો તે વિચાર જણાવ્યો. પ્રધાને ઘણી રીતે સમજાવ્યો પણ રાજા સમજ્યો નહિ. ઘણી પોતાના આકરને હુકમ કર્યો કે ‘આજે રાત્રે ધરના જવા આવવાના માર્ગ વચ્ચે તમે સંતાપ રહેજો, અને મધ્યરાત્રે કુમારને જતો આવતો દેખો કે મારો નાખતો.’ આકરેએ તે વાત પ્રમાણ કરી.

૨૮૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

પછી જ્યારે મધ્યરાત્રિનો સમય થયો ત્યારે રાજાએ કુમારને જોવાવસા પોતાનો એક અનુચર મોકલ્યો. તેણે જઈ કુમારને કહ્યું-‘તમણું કાંઈ બદલ- રનું કામ છે, માટે રાજાજી તમને મહેલના મધ્ય ગામે શ્રમ સત્તર જોવાને છે.’ કુમાર તરતજ તૈયાર થયો અને ખજા હામને નીચે કિતર્યો, તે વખતે તેના સ્ત્રીએ કહ્યું-‘સ્વામીનાથ! તમે રાજા, અનુચર અને નીતિના બાળુ છો; તેથી આવી અધારી રાત્રે કાઠનો વિચાર કરી બધું યુક્ત નથી; માટે પ્રથમ તમારા મિત્ર સન્જન સર કામમાં સાવધાન છે તેને મોકલી ખબર કદાવો; પછી બદર હોય તો તમે જવો.’ તે સાંભળી કુમારે સન્જન સુતો દેતા ત્યાંથી હાટી તેને વાત કરી રાજાજી પાસે જવા કહ્યું. તે પણ હર્ષ ગામને સત્તર આણ્યો. રસ્તામાં સન્જનવદ્યોએ તેને કુમાર જાણી ગારી નાખ્યો, અને ‘સ્વશત્રુ સર્વ માતૃમતિ’ ‘પાપ જોવાતું’ નથી પણ જોજો છે’ એ કહેવત મળતી થયું. કાલકાલ સાંભળી કુમારે ખબર કદાવી તો તે પાપાત્મા મરણ ગયાનું જાણ્યું, કુમાર એથી બહુજ દીવંગીર થયો. તેના સ્ત્રીએ કહ્યું-‘પ્રા- મુનાથ! આખે મ્હાર’ કહ્યું ન માન્યું હોત તો ગારી શી ગતિ થાત?’ કુમારને તપાસ કરતાં રાજાનું કપડ જાણ્યું, તેથી તેને બહુજ ગુરૂઓ આજ્યો એટલે પોતાના સૈન્ય સહિત સન્જન શ્રમ તે નગર બહાર નોકળ્યો. રાજા પણ કા- પાટ્રેપ વડે યુદ્ધ કરતા બહાર આજ્યો. તે સમયે પ્રધાને રાજાને ઘણી રીતે સમજાવ્યો કે ‘હું રાજા! કાલ પણ કાર્ય વગર વિચાર્યે કરવાથી પાછળથી બહુજ પશાતાપ થાય છે. કુમાર ગુણવાન છે માટે તમે પ્રથમ તેને પુછી પરાક્ષ કરો, પછી જે કરવું ઘટે તે કરવો.’

રાજાના હૃદયમાં પ્રધાનના કહેવાથી કાંઈક અસર થઈ તેથી તેણે પ્ર- ધાનનેજ કુમાર પાસે મોકલ્યો. તેણે જઈ કુમારને પુછ્યું-‘આપની બતિ, કુળ, ગામ વિગેરે કૃપા કરી કહો.’ કુમારે કહ્યું-‘બતિ કુળ સર્વે બહારી બુદ્ધ બતાવશે; હાલ કહેવાની બદર નથી.’

પ્રધાન-‘તમે ગુણવાન છો, વિચક્ષણુ છો, અને ઈચ્છિત આકારે જ- હુણ છે કે ક્ષત્રિય છો. પરંતુ તમારા હૃદ અને પાપી મિત્રે રાજાની પાસે વિરુદ્ધ જોડી તેમને સંકામાં નાખ્યા છે. માટે અમે તમને નમ્રતા પૂર્વક પુછીએ છીએ કે ખરી હકીકત જાણવો. જેથી સંકા ટળી જઈ સર્વ વા- તનું સમાધાન થાય.’

કુમાર ખરી હકીકતનું સ્વસ્થ બાણી ખુશી થયો, અને કોપને શાંત

લલિતાંગકુમાર.

૨૮૧

કરી સર્વ સય વાત વચ્ચાવી. પ્રધાને રાજ પાસે જઈ સર્વ વાત નિવેદન કરી. રાજ પોતાના કિતાવળા અને વગર વિચાર્યા કામને માટે પસ્તાયો અને જાણે પડ્યો. સાર વાતથી સર્વનાં દિલ રાજ થયાં, અને પરસ્પર સ્નેહ હતો તેવા પ્રગટ થયો. રાજ્યએ શ્રીનારા નગરે હૃત ચોકલી કુમારના કુશળ સમાચાર કહેવરાવ્યા. કુમારના માતા પિતાએ કુમારના ઘણા દિવસથી કાંઈ ખબર નહીં મળવાથી અત્યંત તકો કર્યા હતા તે શ્રવન થયા, અને કુમારના કુશળ સમાચારથી બહુ જ આનંદ પામ્યા. તેમણે પોતાના પ્રધાનને જિતશત્રુ રાજ પાસે બેઠાના સમિત ચોકલીના, અને કુમારને તેણે પોતાના રાજ્યમાં રાખ્યાં ને માટે ખબરદાર બિગ્ગર બચાવ્યો. જિતશત્રુ રાજ આ સર્વ હકીકત વખતે બહુ નિશ્ચયે થયો અને વિચારવા લાગ્યો કે ‘એક દલકા માનવના ક્રોધા કિરથી દોરવા મેં જે અનર્થ કરતા થયો હતો તે કયો હોના મેં જો પરિણામ આવત ! ધણી વખત માણસો આપેશમાં આવી જેવાં મેં તે માણસના બંધિયારમાં બદલા કરે છે અને માનવથી પસ્તાય છે તેવી મારી દેશા થાત !’ આનો વિચાર કરી પોતાના અપરાધ માટે કુમાર પાસે પાંચવાર દાના માગવા લાગ્યો. દયાળુ કુમારે તેમને તેમ કરતાં અટકાવી તે કાર્યનાં પોતાના બાળ્યનો દોષ કાઢી તેમને નિરપરાધી બનાવ્યા પછી રાજ્યએ અર્ધે રાજ્ય તો કુમારનું હતું અને બીજું પોતાનું અર્ધ રાજ્ય પણ કુમારને આપવા આગ્રહ કર્યો. કુમારે ઘણી અનિચ્છા બતાવી પણ રાજ સમન્વે નહીં; અને સર્વ રાજ્ય કુમારને સોંપી રાજ્યાભિષેક કરી પોતે તપોવનમાં જઈ તપસ થયો.

દશે લલિતાંગ કુમાર ન્યાયપૂર્વક પ્રજાનું પાલન કરવા લાગ્યો, અને પુણ્યભથ્થે અર્ધક શોભાને પામ્યા. કેટલાક દિવસ પછી રાજ્ય યંત્રીશરને સોંપી પ્રજાનંદની રત લઈ રાખી પુણ્યવતીની સાથે માતા પિતા પાસે જવા નીકળ્યો. તેઓ અવિચ્છિન્ન પ્રવાણે સાલતાં પોતાની જન્મભૂમિએ પહોંચ્યા. માતા પિતાને ખબર પડવાથી તેઓ બહુ જ હર્ષિત થયા, આડંબરથી પ્રવેશ મહેતસ થયો. પિતા પુત્રે પરસ્પર સ્નેહનાં વચ્ચે કીધાં અને હર્ષના આંસુ આવ્યાં. ઘણે દિવસે મેળાપ થવાથી પરસ્પર આનંદ પામ્યા. કેટલાએક દિવસ એક સાથે આનંદમાં રહ્યા પછી કુમારે કહ્યું— ‘હું પિતાશ ! અપાનગરીનું રાજ્ય કોઈ રાજાને મોકલી આપના રવાનિતમાં લ્યો-હું આપને આધિન રહી અને આપની હાવામાં મુખે રહીશ.’

૨૮૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

પિતાએ કહ્યું- 'બાહ ! તેં તો મારું કુળ અવગણ્યું. તારું સાદચ, નારી હિદયતા, તારી સજ્જનતા, તારી ધર્મટેક, તેને માટે તું પ્રશંસનીય છે. તારા જેવો પુત્ર હોવાથી અમે પણ ધન્ય છીએ; અને તારું રાજ્ય હોવાથી સર્વે. હવે તો તે રાજ્ય તથા આ રાજ્ય બંને તું સુખે લોગત અને ન્યાય-પ્રત્યેક પ્રવર્તન પાલન કર; અમે તો ગુરૂ મહારાજન સમીપે જઈ ચારિત્ર લેશ.' કુમારે ધણી આમલ કર્યો પણ પિતાએ પોતાની દડ પકડી રાખી કુમારને રાજ્યાગિત્યેક કર્યો; અને પોતે ગુજર્વત આગાત પાસે વાઝ ચારિત્ર અંગી-કાર કર્યું. આનુક્રમે આગમનો અજ્ઞાસ કરી ગીતાર્થ થયા. ગુરૂએ પણ યોગ્યતા બાળી આગાર્થપદ આપ્યું; હિંચ ચારિત્ર પાળતા તે રાજ્યને વિચરવા લાગ્યા.

આવી લક્ષિતાંગ કુમાર પ્રવર્તનને ઉત્તમ ન્યાય નીતિ અને રાજનિ-પ્રવૃત્તાથી સુખ આપતો, નિરંતર ધર્મસાધનમાં તબર રહેતો અને પોતાના ઉત્કૃષ્ટ વર્તનથી ગીતાર્થ ઉત્કૃષ્ટ માટે પ્રવર્તન કરતા પ્રેરના સુખે રાજ્ય પા-ળતા થાગ્યો. એક દિવસ કિવાનપાલકે આવી વધામણી આપી કે 'નરતાલન રાજ્યની કિવાનમાં પધાર્યા છે.' પોતે બહુજી ખુશી થઈ પરિતાર સહિત વંદન કરવા ગયો. સુનિ મહારાજએ પણ મહાવત રૂપી ધર્મની પ્રશ્નણા કરી, સમ્યક્ત્વ ગુણ આર વ્રતવું પણ વિવેચન કરી અમૃત સમાન ધર્મદેશના આપી રાજ્યએ દૃઢ ચિત્તે સમકિત અંગીકાર કર્યું.

પ્રથમથીજ ધર્મટેક દૃઢ તો હતીજ પરંતુ તે કરતાં પણ અધિક દૃઢ-તાથી ધર્માચરણ કરતો કુમાર સાત દેવે દ્રવ્ય વાપરવા લાગ્યો; સ્વધર્મી જ-નોની બકિત કરવા લાગ્યો; એક સુંદર પ્રાસાદ બંધાવી તેમાં શ્રી ત્રણબદેવ સ્વામીના ચિંચનો પ્રતિષ્ઠા કરી ત્યાં નિરંતર સ્નાત્રપૂજન કરવા લાગ્યો. એમ પોતાની જીંદગીનો ધણો ભાગ ધર્મકાળો કરવામાં, તથા ધર્મમાર્ગે પ્રવર્તન કરવામાં પૂર્ણ કરી છેવટે વૃદ્ધાવસ્થા પ્રાપ્ત થયેલી બાળી પુત્રને રાજ્ય સોંપી સંપૂર્ણ ચારિત્ર ધર્મ અંગીકાર કર્યો. તેમાં છઠ્ઠું અઘાદિક તપસ્યા કરી, કિપ-સર્ગાદિક સહન કરી પ્રતિ અનશન આદરી મૃત્યુ પામીને ચતુર્થ દેવલોકે ગયા. પુત્રવતા ગોમથી ત્યાંથી ચલી મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં મનુષ્યાવતાર પામી મોક્ષ-લક્ષ્મી સંપાદન કરશે.

જાનનાર ! આ નવાની પણ સુંદર વાર્તા લક્ષ્યપૂર્વક વાંચવામાં આવે તો પ્રેરો સુંદર ભોધ આપે છે. સદા નીતિ અને ન્યાયપૂર્વક વર્તન કરવું, દીનજનની

તીર્થયાત્રાની આવશ્યકતા.

૨૮૩

પ્રત્યે દયા રાખતી, અપકાર કરનાર પ્રત્યે પણ ઉપકારબુદ્ધિ ધરાવતી અને પ્રાણીને પણ ધર્મની દૈક છાડતી નથી એ આ કથાનો સાર છે. એમાંથી ચલિકિમ્બુ પણ માર અલ્પ કરવામાં આવશે તેા વાંચવાના પ્રયાસની સાર્થકતા થશે.

તથાસ્તુ ।

તીર્થયાત્રાની આવશ્યક્તા.

સાચકારે તીર્થયાત્રા કરવાનું બારંબાર સૂચવ્યું છે અને તે અનુસાર જાનક થાનિકાઓ તેમજ સાધુ સાધ્વીઓ અનેક તીર્થોની યાત્રાઓ કરે છે તેમાં અનેક પ્રકારના લાભ સમાયેલા છે. યાત્રા શબ્દ બહુધા સ્થાવર તીર્થોની યાત્રામાં વપરાય છે પરંતુ જંગમ તીર્થોની પણ યાત્રા કહી શકાય છે, ઉત્તમ મુનિરાજને વાંદવા માટે તે જ્યાં હોય ત્યાં જવું અથવા શ્રી સંઘની સામે જવું તે પણ યાત્રા છે.^૧ સાંસારિક કાર્યો ત્યજીને યાત્રા કરવા માટે નીકળવાની ઇચ્છા થતાંજ અધ્યવસાયની નિર્મળતા થવાથી અશુભ ક્રમોનો હાથ થાય છે. તીર્થયાત્રા માટે જે તીર્થે જાય છે ત્યાં માર્ગમાં યાત્રીઓ ભેગા થાય છે તેમના પ્રસંગથી પણ બહુ પ્રકારના લાભ થાય છે. હાલમાં બહુધા ભદ્રપરિણામી છતાં યાત્રા વધારે કરતા દેખાય છે પરંતુ યાત્રા પ્રસંગનો લાભ તેા દરેક સ્થિતિનાને દરેક પ્રકૃતિના જૈનો ઝોહો વત્તો લેજ છે. તેથી યાત્રાના પ્રસંગમાં ગુણી અથવા જ્ઞાનીની શોધ કરનારા યાત્રાળુઓને તેવા પુરો મળી આવે છે અને તેવાના પ્રસંગમાં અમુક વખત અને તે પણ ધાર્મિક પ્રાપ્તિમાં સહેલાઈ અનેક પ્રકારની નવી સમજણ મળે છે, ધર્મિક શ્રદ્ધા દૃઢ થાય છે, તીર્થયાત્રાના હેતુ સમજાઈ તે યાત્રા રસરૂપ થાય છે અને આત્મા કર્મથી દલકો થાય છે.

સાસ્ત્રકાર કહે છે કે “તીર્થે જતાં માર્ગમાં જે રજ ઉડીને પોતાને શરીરે ચોટે છે તે કર્મની રજો ખમંડે છે એટલે કે આત્માને કર્મ રજરહેત

૧ જૈનકોન્દરસ જ્યાં મળે ત્યાં જવું તેનો આમાં સમાવેશ છે.

૨૮૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

કરે છે; તીર્થમાં પરિભ્રમણ કરનાર મનુષ્ય ભવમાં પરિભ્રમણ કરતો નથી; તીર્થમાં કવચ વાપરનારની બહુમી રથીર થાય છે અને તીર્થમાં પરમાત્માની પૂજા કરનાર પ્રાણી પરિભ્રમણ પોતે પણ પૂજનિક થાય છે.” આ કાવ્યમાં આરણ્યકને વાળું સ્વરૂપ સમાવેશું છે. તીર્થ એટલાવડ કારણથી કહેવય છે કે ત્યાં અનેક મુનિઓ સિદ્ધિપદને પામેલા હોય છે તેમના શરિરના પરમાણુઓ ત્યાં વિખરેલા હોય છે તેવા પરમાણુઓ પોતાને શરીર લાગવાથી તે પોતાને પણ કંઈ વિલુક્ત થવાના કારણજન થાય છે. આવા પરમાણુઓ ભણે ત્યાં પણ સકલા નથી. આ તીર્થયાત્રાના આશ હેતુ છે. પાસે દ્રવ્ય ભણે તે નાશ થાય તેથી પણ તીર્થયાત્રાના પ્રસંગમાં કવચ વાપરે છે. જીવન નાશ પામે ત્યાં પણ નાશ પામે તેથી પણ તીર્થયાત્રાના આશ હેતુ છે. આ પણ તીર્થયાત્રાની અર્થ અનેક વાણી પાડી એક કાવ્ય છે.

આ પ્રાણીને પોતાને બે પ્રત્યક્ષ મનુ હોય તો તે પરમાત્માની પૂજાથીજ પણ સકલા છે. પોતાને આને સંસ્કાર આવડે પણ વેંકે કિંતુપૂનર્દિ કસણી કરે છે પરંતુ તીર્થે વધારે આકાશથી, હિમા હિમા હિમરજાથી અને વિશેષ વિદિથી કિંતુપૂનર્દિ થાય છે અને તેથી ત્યાં વિશેષ પુણ્યલ્પ થાય છે તેનો હેતુતી બહીકલ છે. વેંકે પરમાત્માના ગિય તો સપ્તે સ-સાત્ત્વ હોય છે પરંતુ વધારે અને કર્મને અને વધારે કર પોતાની પૂજા-દેશી વસ્તુ જેમ વધારે વધારી અને વધારે આવી લાગે છે તેમ ત્યાં સંજ્ઞા કિંતુપૂનર્દિ કર્મ કરતાં વધારે શુભ ભાગ કેવલ થાય છે. વળી પોતાને પણ તીર્થયાત્રામાં સંસ્કાર હોય છે તો અર્થ પરિભ્રમણ તે તીર્થ પ્રત્યે પ્રસંગ આદર સંજ્ઞા ન દેવાથી તેણે જીવન તીર્થાએ વાસ કરવા બતાવી આવ-સકલા છે. પરંતુ આત્મશક્તિ વિશેષ થયે પછી પોતા એવી શિલિમાં આડે છે કે તેને અર્થ તીર્થયાત્રા લાગે છે અને ત્યાં સંજ્ઞા છે ત્યાં આત્માને નિર્મ-લ કહી શકે છે. આત્માને તેવી શિલિ પ્રાપ્ત કરાવતા માટે પ્રથમ તીર્થ-યાત્રાની વડે છે.

વળી હિમા મુનિઓની જેમ હિમા આવશે પણ તીર્થયાત્રા કરતાં જીવન અનેક કલ્પના આલંબનાયુત થાય છે. પોતાના પ્રસંગમાં ને હોતા આવે છે તેનું અનેક પ્રકારે રિત કરે છે. સ્થાને સ્થાને સદુપદેશની શક્તિ કરે છે અને તેનો લાભ સેનારા જૈનમધુઓનું મોખના અનુસાર દિત થાય

તીર્થયાત્રાનાં આવશ્યકતા.

૨૮૫

છે. યદસ્થના પ્રસંગમાં વિશેષ રહેવાથી થોડા વખતમાં કયો જીવ દેવા પ્રકારના ઉપદેશને યોગ્ય છે, તેને કઈ જાળતમાં પ્રેરણા કરવા નેવું. છેવંતે કયા પ્રકારની તેની પ્રવૃત્તિ રોકવા યોગ્ય છે તે યદસ્થ તરતમાં સમજી જાય છે અને પછી યોગ્યતા અનુસાર ઉપદેશ આપવાથી થોડા વખતમાં તે પોતાના પ્રસંગમાં આપનારનું હિત કરી શકે છે. ઉત્તમ જીવોએ તો દરેક પ્રસંગ સ્વપરહિતની વિચારણા કરી જોઈએ. કેટલીક વખત તો પરહિતમાંજ સ્વહિત સમાયેલું હોય છે. પોતાનું કદંબ કે પોતાના સ્ત્રી પુત્રાદિ ને ધાર્મિક પ્રવિતાના હેતુ છે અથવા યાત્રા છે તો તેઓ ધાર્મિક પ્રવૃત્તિમાં અત્યુદ્ધત થવાથી કેટલા બધા લાભ વિશેષ મેળવી શકાય છે તે જોવાનું છે.

દેવતાના પ્રસંગમાં પાત્રીને જ સીનાંચલણ તો અપર્યવશ્ય જોઈએ. અને તેમાંથી જની શકે તેટલી સી પાળવી જોઈએ. કદી પાદચારી ન શકા સકાય તોમણ ભૂમિસંચારી ને યાદચારી તો અવશ્ય રહેવું જોઈએ તેમજ જની શકે તો સચિત્તપરિહારી ને એકલઆહારી પણ થવું જોઈએ તે સાથે આપસ્યક દે.યત્ર સી એટલે કે જની શક્તા સુધી સવાર-સાંજ પ્રતિક્રમણ કરવાં જોઈએ, યાત્રા કરવા નીકળવું તે કાંઈ દેશ જોવા નીકળવું નથી અથવા ખાવા પીવાના કે જીવન પ્રકારના મોજશોખ ભોગ-વત્તા નીકળવાં નથી પણ જોવી કરવી ધરે રહ્યા જની શક્તી નથી તેવી ધર્મકરણી કરવા યાદ નીકળવાનું છે, તે છતાં એમ જોવામાં આવે છે કે કેટલાક યાત્રીઓ યાત્રા પ્રસંગમાં કિલ્લડાં વધારે ખાવાપીવામાં મશગુલ બને છે, દર્શનપૂર્વક જેમ જેમ પતાવી સેતુર વેતેસ વિગેરેમાં બાકીના ગધા વખતે જોય આવે છે, સવિત પદ્મી-વનરખતિ વિગેરેનું ઉલટું વધારે ઉપગમન કરે છે અને ધરે બે ટંક ખાતા હોય છે તો યાત્રામાં ચાર ટંક ખાય છે, આવી યાત્રા ધૂળમૂત બ્રમ્મ શકતી નથી. ઉપરાંત યાત્રાના વખતમાં સ્ત્રી સેવન કરનાર પ્રાણી તો લાખો બદલે તોડેજરમેળનીતે આવે છે તેથી ઉપર જણાવેલી જ સી સંબંધી ઉપયોગ દરેક યાત્રામાં દરેક યાત્રાગુઓએ કરવો અને જની શકે તેટલી સી જરૂર પાળવી.

યાત્રા કરીને આવે ત્યારે તેણે યાત્રા કરી છે કે ફોગટ ફેરા માયો છે તેની પરીક્ષા ખરેખરી તો તેના પ્રવૃત્તિની શુદ્ધિ ઉપરથીજ થાય છે યાત્રા

૨૮૬

કોઈ જાન થમ પ્રકાશ.

કરવાથી પ્રણામ નિર્ભય થવાજ જોઈએ અને તેથી યાત્રા કરીને આવ્યા બાદ તેની કપાય વસ્ત્ર પ્રવૃત્તિમાં ફેર પડી જાયો જોઈએ. તે તેઓ ફેર ન પડે તો એક પરીક્ષક પોતાના દુષ્ટ સ્વભાવના મીત્રની સાથે યાત્રા કરવા મોકલેલી અને દરેક તીર્થે સ્નાન કરાવીને લાવવાનું કહેલી કડ્ડી તુંબડીની સ્થિતિ જોઈ તેની સ્થિતિ ગણાય. એક મિત્રે પોતાના મિત્રને યાત્રા કરવા જતાં સાથે એક કડ્ડી તુંબડી આપી હતી અને તેને દરેક તીર્થે સ્નાન કરાવવાની બધામણ કરી હતી મિત્રની ભધામણ પ્રમાણે અમલ કરનાર યાત્રીએ તેને દરેક તીર્થે પાણીમાં ઝળેણી હતી. યાત્રા કરીને આવ્યા બાદ પેલા મિત્રના સ્વભાવમાં ફેર ન પડવાથી પેલા દિનથી મિત્રે કડ્ડી તુંબડીનો સ્નાન ગણાડી તેને બતાવી આપ્યું હતું કે તમે આવી યાત્રા કરી છે અર્થાત્ જંગમ આ જડ તુંબડીના કડ્ડી સ્વભાવમાં ફેર પડ્યો નથી તેમ તમારા સ્વભાવમાં પણ ફેર પડ્યો નથી. ઉત્તમજીવોએ આવી યાત્રા ન કરવી પણ જે પ્રકારે પોતાની વૃત્તિ નિર્ભય થાય તેવી યાત્રા કરવી યાત્રા પ્રસંગમાં જંગમ કેટલાક યાત્રીઓ અમુક અમુક વસ્તુઓનો ત્યાગ કરે છે-ખાંડા લે છે તેમ ખરી યાત્રા કરવાના ઇચ્છકે પોતાની નિરંતરની પ્રવૃત્તિમાં જે બાબત અથવા જે વિચાર તબ્દક થોડા હોય તેને યાત્રા પ્રસંગને અંતે ત્યજ દબને સાસે દાખલો બેસાડ્યો જોઈએ.

દરેક યાત્રાળુઓએ આ વિષય લક્ષ્ય પૂર્વક લાંબો જોડથી આ લેખકની નમ્રવિનંતી છે કે જેથી લેખકનો પ્રયાસ સફળ થશે.

તથાતુ.

જૈન કોન્ફરન્સ ઇરહડ.

આ પત્રે હાલમાંજ દેખાત આપ્યો છે સને ૧૯૦૫ના જન્યુઆરીથી તેની શરૂઆત ગજુવામાં આપી છે અને તેના બે મારાનો બેજો અંક બહાર પડ્યો છે. આઠ પેજ સેવક કદ રાખવામાં આવ્યું છે દર માસે બે કારમ આવવાના ધાર્થી બળાય છે પરંતુ તે કદમાં વધારો કરવાની આવશ્યકતાએ લેખકની સંખ્યામાં વધારો થવાથી અને ગ્રાહકની સંખ્યાનો નિર્ણય થવાથી તેમ થવા સંભવ છે. હાલમાં નીકળેલા માર્ગિકને જોઈ અમારું દિવ બહુ

જૈન કોન્ફરન્સ હિરદડ.

૨૮૭

લખિત થયું છે. અમે એવો જન્મ થવાની રાહ જોઈ રહ્યા હતા. અમે અંતઃકરણથી તેને ધન્યવાદ આપીએ છીએ અને આશા રાખીએ છીએ કે સારા સારા લેખકોના લેખ દાખલ થવાથી દિનપરદિન તે વધારે શ્રેષ્ઠ પંક્તિમાં આવશે અને આપણી માનવતી કોન્ફરન્સની દરેક હિલચાલમાં તે એક આજુ મદદગાર થઈ પડશે.

આ પત્રને જોતાંજ જૈન પત્ર તેના સર્ળવમાં કેટલીક ટીકા કરી છે પણ અમે તે પસંદ કરતા નથી આવા માસિકની આવશ્યકતા આખા જૈનમંડળે પ્રથમથી સ્વીકારેલી છે અને તેને વધારે મહત્વવાળું કરવું તે આપણી ફરજ છે. આપણે તેને મહત્વવાળું કરી રાકીએ છીએ હવે તોલમાં પેલી પુણી છે ત્યાંથી તેને માટે આપણા મુખ્યવર્ગમાં નિરાદર ભુદ્ધિ ઉત્પન્ન કરી તે કરતાં તેને માટે યોગ્ય સૂચનાઓ આપી આપણા જૈનવર્ગને તેના આદક તરિકે કાયમ થવા વિજ્ઞાપિત કરી એ આપણી ફરજ છે. આ કોન્ફરન્સ અંગત પત્ર નથી કે તેમાં કોઈનો સ્વાર્થ નથી. જન્મતું બાળક આપણે ધારીએ તેવું આદક હોતું નથી પરંતુ કેળવણી મા આપના હાથમાં ઉછરવાથી તે આદક થઈ શકે છે. આ માસિક પણ એક બચ્ચું છે તો આગળ વિપર જરૂર તે સારા લાલ આપશે એવો સંભવ છે કારણ કે તેના ઉત્પાદકો સુઝ છે.

આ પત્રના આદક અનાસ બંધુઓએ ખીજ માસિકોની જેમ તેમાં બધા લેખ આવશે તેમ માનીને આદક નહીં થતાં કોન્ફરન્સને આ મિષે નાની સુની મદદ આપતા માટે તેમજ કોન્ફરન્સ તરફથી શું શું કાર્યો થાય છે તેની માહિતી મેળવવા માટે આદક થવું જો કે સારા લેખોનો પણ લાભતો મેળવવોજ છે.

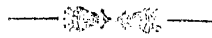
આ વખતના ક્રીમાસિકમાં દાખલ થયેલા લેખોના સંબંધમાં ખાસ જણાવવાનું એ છે કે તેમાં જે લેખ દાખલ થાય તે પૂરતી તપાસ પછી દાખલ થવા જોઈએ કે જે લેખમાં કોઈ પણ ભૂતીકા આપણા જૈનયોગોમાં કહેલા

૨૮૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

કચનથી વિપરીત અથવા મનસ્વી જોડી કાઢેલી ન હોય તેમજ કેન્દ્રર સ તરફથી પણ બે કાંચો કરવાનું સૂચવવામાં આવે તે આપણા વિદ્વાન મુનિ મંડળનો તેમજ સુર ઘેરન સમુદાયને માન્ય થઈ શકે તેમ હોય તે સાચે તેવી કાંચ પણ વિશેષ ક્ષતિન થવાનો સંભવ ન હોય. આટલી વાત ચોક્કસ ધ્યાનમાં રાખવાની છે.

આ પ્રથમજ દર્શન દોષાથી લેખોના સંબંધમાં અમે કાંચ પણ વિશે-
સ કરવાની જરૂર જોતા નથી. કારણ કે આગળ ઉપર તેનો વિશેષ દેખાવ
જોવાની આવશ્યકતા જણાય છે.

કળિકાળ સર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય પ્રણિત.

શ્રી ત્રિપાઠિ શાલાકા પુરુષ ચરિત્ર.

આ ગ્રંથ પણ ૩૫૦૦૦ શ્લોક પ્રમાણ છે તે બધી શકે તેટલો શુદ્ધ
કર્મિ કવિ આગળ ઉપર પાનાના આધારમાં દશ પાના દશ વિભાગ કરીને
મુજબ નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં અગાસ તરફથી છપાવવામાં આવે છે તેની
નકલ ૫૦૦ છપાવાતી છે. જેમાંથી ૨૫૦ નકલ પડત કિંમતે વેચવામાં આ-
વશે અને ૨૫૦ નકલ બંને જામી શોખીની પાટલીઓ મુદ્રાને દરેક બંધ-
માં મુકતા માટે વેચાત તે માંથી અચ્છન્નાર મુનિશાસ્ત્રી અર્ચણ કરતા માટે
તરતીજ કરવામાં આવશે આ આજેના ગ્રંથ છપાવવાનો તમામ ખર્ચ શ્રી
મુર્સિદાબાદ નિવાસી બાબુસાહેબ રાજ પુરુશિલ્લજી બહાદુર તાસ થી
મુજબ નિવાસી શેઠ વીરચંદલાલ દોષચંદ સી. આઈ. ઇ. એ સમ ભાગે
આપવા કબુલ કર્યું છે આવા અત્યુત્તમ ગ્રંથને પ્રગટ કરવા માટે મદદ આ-
પનાર એ બંને મુદ્દસ્યોને ખરેખરો ધન્યવાદ થતે છે.

આ ગ્રંથના પહેલા બે વિભાગ યોગ વખતમાં બહાર પડશે અને ત્યાર
પછીના વિભાગો વિગ્રાવતથી આસ મંગાવેલા એન્ટીકોપર ઉપર છપાશે.

તંત્રી.

બહાર ખબર.

(ભાવનગર જૈન યોડીંગ સંબંધી)

સર્વ જૈનમંદુઓને ખબર આપવામાં આવે છે કે ઇચ્છા
ક્ષાત્રમાં ધોરણમાં અથવા કોલેજમાં અભ્યાસ કરવા ઇચ્છનારા જૈન
વિદ્યાર્થીઓને અભ્યાસ કરવાને સગવડ કરી આપવા માટે શહેર
ભાવનગરમાં ખાસ જૈન યોડીંગનું મકાન ધણું સુંદર બંધાવ-
વામાં આવ્યું છે. તેની અંદર હવે વિદ્યાર્થીઓને દાખલ કરવાના
છે. તેમને ખોરાકી શિવાય નીચે પ્રમાણે સગવડ આપવામાં આવશે.
ખુરશી, ટેબલ, સુવાનો કેચ, દીવાળાતી, રસોયો ને ચાકર.
માટે જે વિદ્યાર્થીઓને દાખલ થવા ઇચ્છા હોય તેમણે સ-
ત્વર પોતાની અરજી જરૂરની વિગત સાથે નીચેને શીરનામે મો-
કલાવવી; જેથી તેનો તાકીદે બંદોબસ્ત કરવામાં આવશે. તા. ૫-૧-૦૫
“આ જૈન યોડીંગ માલુમદે ૩ જુલવારે તા. ૨૨-૨-૧૯૦૫
ના રોજ ભાવનગરના નામદાર અહારાજ સાહેબના હોદ્દાથી
ખોલાવવામાં આવેલ છે.”

શાહ કુંવરજી આજુદજી.

મહેતા મોતીચંદ ગ્રવેશ્યંદ.

ભાવનગર જૈન યોડીંગ વ્યવસ્થાપક કમીટીના
ઓ. સેક્રેટરી.

જુકોની ઘટાડેલી કિંમત.

- ૧ શ્રી પાંચ પ્રતિકમળ સૂત્ર ગુજરાતી, ધણા પધારા સાથે શીલા
છાપમાં છપેલ ધણા મોટા અક્ષરવાળી. ૦-૮-૦
- ૨ શ્રી પાંચ પ્રતિકમળ સૂત્ર, શાસ્ત્રી સૂળા. ૦-૬-૦
- (બંને જુકમાં જૈનશાળા કે ઈનામ માટે એકેક આનો આજો.)
- ૩ શ્રી બે પ્રતિકમળ સૂત્ર ગુજરાતી (શીલાછાપની) ૦-૨-૬
- ૪ શ્રી બે પ્રતિકમળ સૂત્ર શાસ્ત્રી. ૦-૨-૬
- (આ બંને જુકના જૈનશાળા ને ઈનામ માટે બે આના.)
- ૫ શ્રી ઉપદેશ પ્રાસાદ ભાષાંતર ભાગ રત્ને (સ્થૂળ પ થી ૯) ૧-૮-૦
- ૬ શ્રી ત્રિપદિ શાલાકા પુરૂષ ચરિત્ર ભાષાંતર પર્વ દશમું, વિભાગ
૭ મો. (શ્રી મહાવીરજિન ચરિત્ર.) ૧-૮-૦

પોતાને વિધિ.

અમારી તરફથી મધ્યમ છપાવવામાં ઔચિત્તી ને બીજાકા ધર્મ
વેદનાથી અને આપણીને વિશેષ આપવામાં કરાયાક સુધારા
નકરના સાથે દૂરીને છપાવવામાં આવી છે. સંશ્ચારણેશિસિ વિગેરે
દેવોએની મર્યાદા તરફ પણ આપ્યા છે. પાસહ કરવાના આભ-
લાવેનાને મેલવ આપવાની છે તેથી આમ જરૂર હોય તેણે પાસેજ
પાસથી ગામવાની લેવી. કેમકે તરફી લેવી નહીં. તંત્રી.

સામાયક ચેલ્યવેદન દુષ્ટાર્થ.

સામાયક તથા ચેલ્યવેદનમાં આવતા તમામ સૂત્રો અર્થ સ-
દિત તથા વિધિ સાથે ખાસ શિલાછાપથી છપાવી આ બુદ્ધ અમારી
તરફથી તૈયાર કરવામાં આવી છે. કિંમત એક આનો રાખી છે.
ખાસ તથા જૈનશાળા માટે અરિદનાર આરોથી પાણીઆનો લે-
વામાં આવશે. અક્ષર ગુજરાતી છે. તંત્રી.

શ્રી ત્રિપાઠિ શલાકા પુરુષ ચરિત્ર. પર્વ ૧ હું ને ૨ હું.

શ્રી આદીત્યર ચરિત્ર તથા અજિતનાથ ચરિત્ર.

આ બંને વિભાગ હાલમાં સુધારીને ધણા સરસ રાઈપથી
વિંચા કાળેના ઉપર મુંબઈ ગુજરાતી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં છપાવી
બહુજી હોયા આઈન્ટીંગથી બંને ભાગ ભેળા બંધાવી તૈયાર કર-
વામાં આવ્યા છે. કિંમત ખાસ ઘણીને બંને ભાગ ભેળાનો
રૂ. ૨-૪-૦ રાખવામાં આવી છે. આ ચોખાનીઆના આલોકો જે-
આલોકો આવતા પર્વ સુધીનું લવાજમ મોકલુ હશે તેને રૂ. ૧-૧૨-૦
ની કિંમતે આપવામાં આવશે. પોરેઠ અર્થ બુદ્ધ લાગશે. મંગા-
વવા કમ્પા હોય તેમણે પત્ર લખવો. એકેકર પ્રથમ કરતાં એક
દૂરીઆનો લાભ છે તે ખાવો નહીં. પછી લેવી કમ્પા. નવા
આલોક બહુ લવાજમ મોકલશે તેને પણ એ લાગ અળી શકશે.

દુગણ સાસથી ચોખીઆ મોકલવાનું શરૂ થશે. પ્રથમ કરતાં
આ બુદ્ધમાં એક રાઈપમાં મું મું છે તે જતાવનાર ખાસ વિચાર-
નુસારીઆ લખવામાં આવી છે. બંને બીજી પણ ખાસ સુધારે
કરવામાં આવ્યા છે. શ્રી હેમલંકાચાર્યજીની આ અત્યુત્તમ કવિને
આટલું કંઈ પણ વધારે લખવાની આવશ્યકતા નથી.